

آنجلاء

زنان و جنبش مدنی سیاهان در امریکا

تیرماه سال 1359. عده ای که هنوز نام انصار بر خود نگذاشته اند با قمه و چاقو و شعار "حزب فقط حزب الله" به ساختمانی مقابل دانشگاه تهران در خیابان شانزده آذر حمله کرده، در و پیکر آن را خرد می کنند. آنجا دفتر حزب توده ایران بود. از آن ساختمان جز تعدادی خودکار و دفتر و میز صندلی چوبی قدیمی و نیمه شکسته غنیمتی بدست نیاوردند. در عوض "سند فساد" را یافتد. پوستر هایی از یک زن سیاه پوست آمریکایی با موهای وزی و پف کرده که از پنجره های آن ساختمان برسر دست گرفتند، تا نشان دهنده بی دینی و فساد در این ساختمان جریان داشته و سندش "این!" پوسترها پاره پاره می شد و بر کف خیابان و صورت رهگذران می ریخت.

این ساختمان اکنون دفتر بنیاد قرآن است. صدایی اگر از آن بیرون آید صدای سرود و آهنگ زندگی نیست، صدای نوحه و گریه و نماز جمعه و نوار درس فقه و خارج فلان یا بهمان آیت الله و حجت اسلام است. جای عکس آن زن جوان سیاه پوست را عکس های فلان آیت الله و بهمان مداعج گرفته.

در پشت دیوار بنیاد قرآن پس از 25 سال نسلی رشد کرده که نه می توانند او را قرآن خوان و مداعج کنند و نه اجازه دادند که با مبارزه و فرهنگ زنده و مترقی ایران و جهان آشنا شود. آن پوستر که به نشانه فساد از پنجره های خیابان 16 آذر به بیرون پرتاب می شد، متعلق به "آنجلاء دیویس" مبارز جنبش سیاهان و زنان امریکا بود.

زنی که در سپیده دم 26 ژانویه 1944 در شهر بیرمنگام ایالت الاباما امریکا آنجلاء نخستین فرزند خانواده دیویس متولد شد. پدر و مادر او هر دو آموزگار و از مبارزان حقوق مدنی سیاهان بودند.

بیرمنگام شهری بود که نژادپرستی در آن بیداد می کرد. آنجلاء در پانزده سالگی بیرمنگام را ترک کرد و تحصیلاتش را در دبیرستان الیزابت ایروین نیویورک ادامه داد. دو سال بعد در رشته زبان فرانسه وارد دانشگاه شد و در سال 1963 بعنوان بخشی از دوره تحصیلات دانشگاهی خود به پاریس رفت و در آنجا با انقلابیون الجزایری که در پاریس فعالیت میکردند آشنا شد. در بازگشت به امریکا تحصیلات در رشته فلسفه را آغاز کرد و در کلاس‌های هربرت مارکوزه فیلسوف مارکسیست شرکت نمود. با پایان تحصیلات دانشگاهی با کمک مارکوزه به آلمان غربی رفت و تحصیلات خود را در "انستیتوی پژوهش‌های اجتماعی فرانکفورت" ادامه داد. در آلمان با جنبش دانشجویی چپگرای ان کشور از نزدیک آشنا شد.

در سال 1967 آنجلاء به آمریکا بازگشت و دوره دکترای خود را زیر نظر مارکوزه آغاز کرد. سال بعد به حزب کمونیست آمریکا پیوست و در بخش زنان و سیاهان این حزب که به "کلوب چه - لومومبا" شهرت داشت به فعالیت پرداخت. وی اعتقاد پیدا کرده بود که آزادی خلق سیاه بدون برچیده شدن نظم سرمایه داری ممکن نیست.

در ایالات متحده عضویت در حزب کمونیست آمریکا ظاهرا آزاد، اما بطور غیر رسمی منوع بود. در سال 1969 آنجلاء دیویس که بعنوان دستیار در دانشگاه تدریس می کرد. بدلیل عضویتش در حزب از دانشگاه اخراج شد. اما بدلیل موقعیت حرفه ای علمی و زیر فشار اساتید و دانشجویان چندی بعد به کار باز گردانده شد.

سال بعد مجدداً، و اینبار به بهانه پشتیبانی او از "برادران سولاداد" که متهم به کشتن یک نگهبان زندان بودند از دانشگاه اخراج شد. رنالد ریگان فرماندار وقت کالیفرنیا و رئیس جمهور بعدی آمریکا در همان زمان قسم میخورد که اجازه نخواهد داد آنجلاء دیویس در هیچ دانشگاهی تدریس کند. آنجلاء دیویس از نظر مقامات آمریکا چهار جرم بزرگ مرتکب شده بود: اول اینکه سیاه بود، دوم زن بود، سوم عضو حزب کمونیست شده بود و چهارم اینکه یک زن سیاه کمونیست توانسته به مقام استادی در دانشگاه نزدیک شود. مقامات امنیتی آمریکا تصمیم به حذف او گرفتند.

در همین زمان یعنی در اوت 1970 تلاش جاناتان جکسون برای آزادی برادرش جرج جکسون که جزو گروه برادران سولاداد بود ناکام ماند. بدنبال این حادثه در 11 اوت پلیس فدرال آمریکا اف. بی . آی از این فرصت استفاده کرده حکم بازداشت آنجلاء دیویس را صادر کرد و او را در فهرست ده تنی قرار داد که پلیس بیش از همه در جستجوی آنان است. اف. بی ای مدعی شد که اسلحه جاناتان توسط آنجلاء تهیه شده و بدین عنوان او را به قتل، آدم ربایی و شراکت در این عملیات متهم می کند.

روز 13 اکتبر آنجلاء دیویس در نیویورک دستگیر شد و بدنبال آن یک موج عظیم جهانی تحت عنوان "آزادی آنجلاء" به راه افتاد. در نتیجه این موج دادگاه او به یکی از مشهور ترین دادگاههای تاریخ ایالات متحده و حتی جهان تبدیل شد. در 27 فوریه 1972 زیر فشار تظاهرات دانشجویی و اعتراضات روشنگران جهان و در شرایطی که هیچگونه مدرکی علیه آنجلاء دیویس وجود نداشت، وی پس از گذاراندن هیجده ماه از زندان آزاد شد. اما جرج جکسون نویسنده سیاه پوست و عضو گروه پلنگان سیاه در زندان به طرزی فجیع کشته شد. آنجلاء دیویس پس از آزادی "اتحاد ملی علیه نژادپرستی و سرکوب سیاسی" را پایه گذاری کرد، سازمانی که امروز هم به فعالیت خود ادامه می دهد. ریگان نتوانست به وعده اش عمل کند و آنجلاء که اکنون همه جهان او را می شناسند مجدداً در دانشگاهی در کالیفرنیا مشغول به کار شد و تا امروز در همه پنجاه ایالت آمریکا و همچنین در آفریقا، اروپا، کشورهای کارائیب و اتحاد شوروی سابق تدریس کرده است. وی همچنین مولف کتاب "زندگی آنجلاء" است که آن را "ن. ورنیس" در ایران به فارسی ترجمه و در سال 1360 منتشر کرد. "زن، نژاد و طبقه"، "زن، فرهنگ و سیاست"، "اگر آنان صبح بیایند: صدای مقاومت" از آثار دیگر آنجلاء دیویس است. از آنجلاء دیویس همچنین بررسی هایی در مورد موسیقی سیاهان آمریکا منتشر شده است.

آنجلاء دیویس امروز نیز یکی از فعالترین زنان سیاه پوست آمریکایی است و در همه جا برای حقوق مدنی سیاهان، زنان و همه انسانها مبارزه می کند. آخرین تلاشهای او مبارزه بر علیه جنگ در افغانستان و عراق است.